

Dnevi kulture z najmlajšimi

Februar je najkrajši mesec v letu pa vendar zelo pomemben za nas Slovence, saj prav v tem mesecu praznujemo kulturni praznik. Tako je priložnost, da vsaj v dneh okrog praznika razmišljamo in govorimo o kulturi, taki in drugačni.

Tudi v vrtcu, v vseh enotah, dneve pred praznikom in po njem, obogatimo z najrazličnejšimi dogodki in preko njih otroke seznanjamo z različnimi zvrstmi umetnosti. V enoti Arkova smo letošnje dogajanje pričeli z obiskom ljubiteljske slikarke Veronike, ki je obiskala otroke vseh skupin z vso slikarsko opremo (stojalo, paleta, barve, čopiči...). Na velik format papirja je narisala znak skupine, ki so ga skupaj z otroki pobarvali in kasneje izobesili v avli vrtca.

Na dan pred samim praznikom, so nam otroci iz skupine Medvedki, skupaj z vzgojiteljicama, pripravili pravo kulturno prireditev. Zapeli so slovensko himno, pripovedovali svoja razmišljanja o naši lepi Sloveniji in zaključili s pesmijo Moja dežela. Nato pa nas je prijetno presenetil obisk samega Franceta Prešerna, ki ga je privabila srčno zapeta Zdravljica. Ogledal si je kotiček, ki smo ga pripravili njemu v čast, z nami sproščeno pokramljal in nas razveselil s figami, ki jih je razdelil otrokom. Na njegovo željo smo še enkrat vsi skupaj zapeli himno Zdravljico.

Veliko pozornost smo posvetili tudi knjigam, čeprav nas spremljajo prav vsak dan čez vse leto. Otroke navajamo na spoštljivo ravnanje z njimi, jih prebiramo, bogatimo besedni zaklad, burimo domišljijo in pridobivamo nova znanja. V teh dneh so otroci lahko v skupino prinašali svoje najljubše knjige, jih predstavili sovrstnikom, pri počitku pa smo jih prebrali. Postavili smo tudi svojo knjižnico, izdelali izkaznice in se igrali igre vlog.

Obiskal nas je tudi trobentač Matjaž, ki nam je predstavil svoj instrument, tehniko igranja in nam zaigral več ljudskih pesmic, ki so jih otroci hitro prepoznali in zraven zapeli.

V sodelovanju z Domom upokojencev smo bili očarani nad nastopom skupine Žoga bend in navdušeni nad veseljem, smislom za ritem in energijo njihovih oskrbovancev.

Pozabili pa nismo niti na kulturo medsebojnega obnašanja, na spoštljiv odnos do narave in njenih prebivalcev. Zavedamo se, da ni dovolj, da o tem le govorimo, ampak da so pomembna naša dejanja in smo otrokom dober zgled. Na koncu tako ali tako šteje samo to, da nam je lepo drug z drugim.

Zapisala in fotografirala Ernesta Čar